

DE HEER GEVE U VREDE!

Het Tau-kruisje zoals u dat hier ziet is in franciscaanse kringen een vertrouwd beeld. Het fungeert ook wel als een soort herkenningsteken, doch het is geen specifiek *franciscaans* herkenningsteken. De franciscaanse beweging noch Franciscus zelf heeft er patent op.

Het Tau-teken is een teken met een lange geschiedenis. Het is een letterteken in zowel het Hebreeuwse als het Griekse alfabet, dat als symbool gebruikt werd.

Op verschillende plekken in de Bijbel lezen we over een teken of een zegel dat aangebracht wordt op mensen of gebouwen. Op al deze plekken is de functie of de beoogde werking van het teken steeds: het redden of beschermen van de rechtvaardige, van degene die het teken draagt. Bij de profeet Ezechiël wordt dit teken geïdentificeerd met de *Tau*: “Trek midden door de stad, midden door Jeruzalem, en teken de Tau op de voorhoofden van de mannen die jammeren en klagen over alle gruweldaden, die temidden van hen bedreven worden”(Ez. 9,4). Ook daar fungeert het teken - de Tau - als teken van heil.

Enkele Joodse talmoedisten hebben in de 3^e eeuw de Tau in Ezechiël proberen uit te leggen: sommigen zeiden dat in de Tau als laatste letter van het alfabet, het einde, de afsluiting en de vervulling van het geopenbaarde Woord moest worden gezien. Anderen wezen erop dat de Tau als eerste letter van ‘Tora’ de hele wet omvat, dus alles wat een mens gegeven is aan voorschriften en plichten die tot heil en zegen strekken.

Christenen zagen in de Tau de vorm van een kruis. In de Romeinse catacomben prijkt de Tau tussen andere christelijke emblemen. Het was de tijd van de christenvervolgingen, dus de betekenis van de symbolen - ook van de Tau - was alleen bij ingewijden bekend.

In de 12e/13e eeuw kreeg het gebruik van de Tau een nieuwe impuls door allerlei nieuwe groeperingen.

De Antoniusbroeders bijvoorbeeld gebruikten de Tau als hét logo van hun orde; zij geloofden dat het teken heilzaam was voor de mensen die ze verpleegden.

Ook Franciscus had grote affiniteit met dit teken. Hij ondertekende er zijn brieven mee en bracht het aan op de muren van cellen. De liefde die Franciscus voor dit teken had is op de eerste plaats ingegeven door zijn liefde voor het kruis, of beter gezegd: de Gekruisigde. Hij droeg er zijn verbondenheid met de gekruisigde Christus - en in Hem met de armen en zwakken - mee uit.

En wij? Wat dragen wij ermee uit?

In elk geval mag het teken onszelf en anderen die we op onze weg ontmoeten tot heil en zegen zijn.

VREDE EN ALLE GOEDS!